

Zbornik sudske prakse

PRESUDA OPĆEG SUDA (osmo prošireno vijeće)

10. travnja 2024.*

„Ekonomska i monetarna unija – Bankovna unija – Jedinstveni mehanizam za sanaciju kreditnih institucija i određenih investicijskih društava (SRM) – Jedinstveni fond za sanaciju (SRF) – Odluka SRB-a o izračunu *ex ante* doprinosa za razdoblje doprinosa 2022. – Članak 70. stavak 2. Uredbe (EU) br. 806/2014 – Pogreška koja se tiče prava – Vremensko ograničenje učinaka presude”

U predmetu T-411/22,

Dexia, prijašnja Dexia Crédit Local, sa sjedištem u Parizu (Francuska), koju zastupaju H. Gilliams i J.-M. Gollier, odvjetnici,

tužitelj,

protiv

Jedinstvenog sanacijskog odbora (SRB), koji zastupaju K.-P. Wojcik, J. Kerlin i C. De Falco, u svojstvu agenata, uz asistenciju H.-G. Kamanna, F. Louisa i P. Geya, odvjetnika,

tuženika,

koji podupiru

Europski parlament, koji zastupaju J. Etienne, M. Menegatti i G. Bartram, u svojstvu agenata,

i

Vijeće Europske unije, koje zastupaju E. d’Ursel, J. Haunold i A. Westerhof Löfflerová, u svojstvu agenata,

intervenijenti,

OPĆI SUD (osmo prošireno vijeće),

u sastavu: A. Kornezov, predsjednik, G. De Baere, D. Petrlík (izvjestitelj), K. Kecsmár i S. Kingston, suci,

tajnik: S. Jund, administratorica,

* Jezik postupka: francuski

uzimajući u obzir pisani dio postupka,
nakon rasprave održane 8. veljače 2024.,
donosi sljedeću

Presudu

- 1 Tužbom koja se temelji na članku 263. UFEU-a tužitelj, Dexia, prijašnje društvo Dexia Crédit Local, zahtijeva poništenje Odluke Jedinstvenog sanacijskog odbora (SRB) SRB/ES/2022/18 od 11. travnja 2022. o izračunu *ex ante* doprinosa Jedinstvenom fondu za sanaciju (SRF) za 2022. (u daljnjem tekstu: pobijana odluka) u dijelu u kojem se odnosi na njega.

Okolnosti spora

- 2 Tužitelj je francuska kreditna institucija.
- 3 Pobijanom odlukom SRB je utvrdio, u skladu s člankom 70. stavkom 2. Uredbe (EU) br. 806/2014 Europskog parlamenta i Vijeća od 15. srpnja 2014. o utvrđivanju jedinstvenih pravila i jedinstvenog postupka za sanaciju kreditnih institucija i određenih investicijskih društava u okviru jedinstvenog sanacijskog mehanizma i jedinstvenog fonda za sanaciju te o izmjeni Uredbe (EU) br. 1093/2010 (SL 2014., L 225, str. 62. i ispravak SL 2015., L 101, str. 62.) *ex ante* doprinose SRF-u (u daljnjem tekstu: *ex ante* doprinosi) za 2022. godinu (u daljnjem tekstu: razdoblje doprinosa 2022.), institucija obuhvaćenih odredbama članka 2. u vezi s člankom 67. stavkom 4. te uredbe (u daljnjem tekstu: institucije), među kojima je i tužitelj.
- 4 Rješenjem o prikupljanju doprinosa od 25. travnja 2022. Autorité de contrôle prudentiel et de résolution (Agencija za bonitetni nadzor i sanaciju (ACPR), Francuska), u svojstvu nacionalnog sanacijskog tijela u smislu članka 3. stavka 1. točke 3. Uredbe br. 806/2014, naložilo je tužitelju da podmiri svoj *ex ante* doprinos za razdoblje doprinosa 2022., kako ga je utvrdio SRB.

Pobijana odluka

- 5 Pobijana odluka sadržava glavni dio koji je popraćen trima prilogima.
- 6 U glavnom dijelu pobijane odluke opisuje se postupak utvrđivanja *ex ante* doprinosa za razdoblje doprinosa 2022., koji se primjenjuje na sve institucije.
- 7 U tu svrhu SRB je najprije u odjeljku 5. pobijane odluke podsjetio na to da, po isteku početnog razdoblja od osam godina počevši od 1. siječnja 2016. (u daljnjem tekstu: početno razdoblje), financijska sredstva dostupna u SRF-u trebaju dosegnuti ciljnu razinu (u daljnjem tekstu: konačna ciljna razina) najmanje 1 % iznosa osiguranih depozita (u daljnjem tekstu: osigurani depoziti) svih institucija s odobrenjem u svim državama članicama koje sudjeluju u jedinstvenom sanacijskom mehanizmu kreditnih institucija i određenih investicijskih društava (SRM) (u daljnjem tekstu: države članice sudionice).

- 8 Nadalje, u odjeljku 5. pobijane odluke SRB je utvrdio godišnju ciljnu razinu navedenu u članku 4. Provedbene uredbe Vijeća (EU) 2015/81 od 19. prosinca 2014. o utvrđivanju jedinstvenih uvjeta primjene Uredbe (EU) br. 806/2014 Europskog parlamenta i Vijeća u vezi s *ex ante* doprinosima SRF-u (SL 2015., L 15, str. 1.) za razdoblje doprinosâ 2022. (u daljnjem tekstu: godišnja ciljna razina). U tom je pogledu SRB pojasnio da je uzeo u obzir elemente predviđene člankom 3. Delegirane uredbe Komisije (EU) 2017/747 od 17. prosinca 2015. o dopuni Uredbe br. 806/2014 u pogledu kriterija za izračun *ex ante* doprinosa te okolnosti i uvjeta pod kojima se plaćanje izvanrednih *ex post* doprinosa može djelomično ili u cijelosti odgoditi (SL 2017., L 113, str. 2.).
- 9 Usto, SRB je objasnio da je tu godišnju ciljnu razinu utvrdio na osminu od 1,6 % iznosa osiguranih depozita, svih institucija u 2021., kako je dobiven na temelju podataka koje su sustavi osiguranja depozita dostavili u skladu s člankom 16. Delegirane uredbe Komisije (EU) 2015/63 od 21. listopada 2014. o dopuni Direktive 2014/59/EU Europskog parlamenta i Vijeća u vezi s *ex ante* doprinosima aranžmanima financiranja sanacije (SL 2015., L 11, str. 44. i ispravak SL 2017., L 156, str. 38.).
- 10 U odjeljku 6. pobijane odluke SRB je opisao metodu za izračun *ex ante* doprinosa za razdoblje doprinosa 2022.
- 11 U odjeljku 6. pobijane odluke SRB je također objasnio da institucije, osim onih koje su plaćale paušalni doprinos s obzirom na svoja posebna obilježja, moraju platiti *ex ante* doprinos prilagođen njihovu profilu rizičnosti, koji je utvrdio u sljedećim glavnim koracima.
- 12 U prvom koraku SRB je, u skladu s člankom 70. stavkom 2. drugim podstavkom točkom (a) Uredbe br. 806/2014, izračunao „osnovni godišnji doprinos” svake institucije, koji je razmjeran iznosu obveza predmetne institucije, isključujući regulatorni kapital i osigurane depozite (u daljnjem tekstu: neto obveza), u odnosu na neto obveze svih institucija s odobrenjem na državnim područjima svih država članica sudionica SRM-a. U skladu s člankom 5. stavkom 1. Delegirane uredbe 2015/63, SRB je isključio određene vrste obveza od neto obveza institucije koje treba uzeti u obzir za određivanje tog doprinosa.
- 13 U drugom koraku izračuna *ex ante* doprinosa SRB je proveo prilagodbu osnovnog godišnjeg doprinosa profilu rizičnosti predmetne institucije, u skladu s člankom 70. stavkom 2. drugim podstavkom točkom (b) Uredbe br. 806/2014.
- 14 SRB je *ex ante* doprinos svake institucije izračunao raspodjelom godišnje ciljne razine među svim institucijama na temelju omjera utemeljenog na osnovnom godišnjem doprinosu prilagođenom profilu rizičnosti.

Zahtjevi stranaka

- 15 Tužitelj od Općeg suda u biti zahtijeva da:
- poništi pobijanu odluku u dijelu koji se na njega odnosi;
  - naloži SRB-u snošenje troškova.

- 16 SRB od Općeg suda zahtijeva da:
- odbije tužbu;
  - podredno, u slučaju poništenja pobijane odluke održi na snazi njezine učinke do njezine zamjene ili barem tijekom razdoblja od šest mjeseci od dana na koji će presuda postati pravomoćna;
  - naloži tužitelju snošenje troškova.
- 17 Europski parlament od Općeg suda zahtijeva da:
- odbije tužbu u dijelu u kojem se temelji na prigovoru nezakonitosti Uredbe br. 806/2014 koji je istaknut u četvrtom i petom tužbenom razlogu;
  - naloži tužitelju snošenje troškova.
- 18 Vijeće Europske unije od Općeg suda zahtijeva da:
- odbije tužbu;
  - naloži tužitelju snošenje troškova.

Pravo

- 19 U prilog svojoj tužbi tužitelj iznosi pet tužbenih razloga, koji se temelje:
- prvi, na povredi članka 69. stavka 2. i članka 70. stavka 2. Uredbe br. 806/2014;
  - drugi, na povredi načelâ proporcionalnosti i jednakog postupanja Delegiranom uredbom 2015/63;
  - treći, podredno, na povredi načelâ proporcionalnosti i jednakog postupanja pobijanom odlukom;
  - četvrti, na prigovoru nezakonitosti članaka 5., 69. i 70. Uredbe br. 806/2014 jer je članak 114. UFEU-a neprikladna pravna osnova za te odredbe;
  - peti, na prigovoru nezakonitosti članaka 69. i 70. Uredbe br. 806/2014 zbog navodne porezne naravi *ex ante* doprinosa kojom se dovodi u pitanje članak 114. UFEU-a kao pravna osnova za te odredbe.

Prvi tužbeni razlog, koji se temelji na povredi članka 69. stavka 2. i članka 70. stavka 2. Uredbe br. 806/2014

- 20 Prvi tužbeni razlog u biti se dijeli na dva prigovora, od kojih se prvi temelji na povredi članka 69. stavka 2. Uredbe br. 806/2014, a drugi na povredi članka 70. stavka 2. te uredbe.
- 21 Najprije treba ispitati drugi prigovor.

- 22 Tužitelj njime tvrdi da je SRB, time što je utvrdio godišnju ciljnu razinu na 14 253 573 821,46 eura, koja odgovara osmini od 1,6 % osiguranih depozita 2021., zaobišao i stoga povrijedio članak 70. stavak 2. Uredbe br. 806/2014, koji mu nalaže da izračuna pojedinačne *ex ante* doprinose tako da *ex ante* doprinosi svih institucija s odobrenjem na državnim područjima svih država članica sudionica ne premašuju 12,5 % konačne ciljne razine (u daljnjem tekstu: gornja granica od 12,5 %).
- 23 SRB najprije tvrdi da se pravilo predviđeno člankom 70. stavkom 2. Uredbe br. 806/2014, koje se odnosi na nepremašivanje gornje granice od 12,5 %, ne primjenjuje tijekom početnog razdoblja. Prema njegovu mišljenju, pravilo predviđeno u članku 69. stavku 2. te uredbe, prema kojem se *ex ante* doprinosi vremenski raspodjeljuju što je moguće ravnomjernije dok se ne postigne ciljna razina, ima prednost pred zahtjevom iz članka 70. stavka 2. navedene uredbe jer prvo pravilo predstavlja *lex specialis ratione temporis* u odnosu na drugi zahtjev, koji je, naprotiv, samo *lex generalis*.
- 24 Podredno, SRB tvrdi, kao što je to osobito pojasnio na raspravi, da pravilo predviđeno člankom 70. stavkom 2. Uredbe br. 806/2014 u pogledu nepremašivanja gornje granice od 12,5 % nije apsolutno. Prema njegovu mišljenju, ne bi bilo moguće primijeniti to pravilo istodobno sa zahtjevom koji proizlazi iz članka 69. stavka 1. te uredbe koji ga obvezuje da osigura da SRF dosegne svoju konačnu ciljnu razinu, koja odgovara najmanje 1 % osiguranih depozita, na kraju početnog razdoblja. Ta je nemogućnost ponajprije posljedica dinamičnosti konačne ciljne razine u smislu da bi se potonja mogla povećati tijekom početnog razdoblja. Stoga, u slučaju povećanja osiguranih depozita, koje bi dovelo do povećanja konačne ciljne razine, i u slučaju da SRB podcijeni iznos te ciljne razine na početku početnog razdoblja, doslovna primjena članka 70. stavka 2. Uredbe br. 806/2014 sprečava SRB da provede sve naknadne prilagodbe financijskih sredstava koja treba prikupiti u SRF-u kako bi se otklonilo to podcjenjivanje. Doista, SRB-u je teško, čak i nemoguće, točno predvidjeti konačnu ciljnu razinu zbog neizvjesnosti do kojih može doći tijekom početnog razdoblja, a koje bi utjecale na kretanje iznosa osiguranih depozita. S obzirom na te okolnosti i uzimajući u obzir cilj od općeg interesa koji se nastoji postići SRF-om, odnosno doprinosi financijskoj stabilnosti Europske unije, SRB je trebao dati prednost cilju postizanja konačne ciljne razine na kraju početnog razdoblja, tako da zahtjev predviđen člankom 70. stavkom 2. Uredbe br. 806/2014 treba zanemariti ili tumačiti fleksibilno.
- 25 U tom pogledu SRB usto tvrdi da, ako bi se pravilo o nepremašivanju gornje granice od 12,5 % predviđeno člankom 70. stavkom 2. Uredbe br. 806/2014 primjenjivalo tijekom početnog razdoblja i ako bi ta primjena bila stroga, bilo bi mu nemoguće poštovati članak 69. stavak 2. navedene uredbe, kojim se zahtijeva, s jedne strane, da se *ex ante* doprinosi vremenski raspodjeljuju što je moguće ravnomjernije i, s druge strane, da uzme u obzir fazu poslovnog ciklusa i utjecaj koji prociklički doprinosi mogu imati na financijski položaj institucija. Kako bi se riješio sukob između dviju predmetnih odredaba, gornju granicu od 12,5 % valja, među ostalim, tumačiti na način da je njezin cilj samo na neobvezujući način konkretizirati zahtjev prema kojem se *ex ante* doprinosi trebaju vremenski raspodijeliti što je moguće ravnomjernije.
- 26 Parlament i Vijeće smatraju da se, suprotno onomu što SRB najprije tvrdi, zahtjev iz članka 70. stavka 2. Uredbe br. 806/2014 u pogledu nepremašivanja gornje granice od 12,5 % primjenjuje tijekom početnog razdoblja. Međutim, pridružuju se SRB-ovu podrednom stajalištu prema kojem taj zahtjev nije apsolutan te da ga treba tumačiti i primjenjivati fleksibilno s obzirom na glavni cilj prema kojem SRF treba dosegnuti konačnu ciljnu razinu na kraju početnog razdoblja.

- 27 U tom pogledu, valja podsjetiti na to da se člankom 69. stavkom 1. Uredbe br. 806/2014 određuje da na kraju početnog razdoblja dostupna financijska sredstva u SRF-u moraju dosegnuti konačnu ciljnu razinu, koja odgovara najmanje 1 % iznosa osiguranog depozita svih institucija s odobrenjem na državnom području svih država članica sudionica.
- 28 U skladu s člankom 69. stavkom 2. Uredbe br. 806/2014, tijekom početnog razdoblja *ex ante* doprinosi trebaju se raspodijeliti što je moguće ravnomjernije dok se ne postigne konačna ciljna razina navedena u točki 27. ove presude, no uzimajući u obzir fazu poslovnog ciklusa i utjecaj koji prociklički doprinosi mogu imati na financijski položaj institucija.
- 29 Nadalje, u članku 70. stavku 2. prvom podstavku Uredbe br. 806/2014 predviđa se da „svake godine [SRB] izračunava pojedinačne doprinose kako bi osigurao da doprinosi svih institucija s odobrenjem na državnim područjima svih država članica sudionica ne premašuju 12,5 % ciljne razine”. U članku 70. stavku 2. četvrtom podstavku Uredbe br. 806/2014 dodaje se da „[u] svakom slučaju ukupan iznos pojedinačnih doprinosa svih institucija s odobrenjem na državnim područjima svih država članica sudionica, [...] ne smije premašiti 12,5 % ciljane razine”.
- 30 Kao prvo, što se tiče vremenske primjene zahtjeva gornje granice od 12,5 % predviđenog u članku 70. stavku 2. prvom i četvrtom podstavku Uredbe br. 806/2014, valja podsjetiti na to da je Opći sud već presudio da je on namijenjen primjeni tijekom početnog razdoblja (vidjeti u tom smislu presudu od 20. siječnja 2021., ABLV Bank/SRB, T-758/18, EU:T:2021:28, t. 68., 69. i 100.).
- 31 To najprije proizlazi iz jasnog teksta članka 69. stavka 2. Uredbe br. 806/2014, kojim se predviđa da se „[t]ijekom početnog razdoblja” *ex ante* doprinosi izračunavaju „u skladu s člankom 70.” te uredbe, pri čemu se takvim upućivanjem nedvosmisleno navodi da se tijekom početnog razdoblja primjenjuju svi zahtjevi predviđeni potonjom odredbom, uključujući onaj predviđen u njezinu stavku 2. prvom i četvrtom podstavku.
- 32 Nadalje, u članku 70. stavku 2. prvom podstavku Uredbe br. 806/2014 pojašnjava se da SRB treba poštovati zahtjev u pogledu gornje granice od 12,5 % „[s]vake godine”, a da ni na koji način ne ograničava njegovu vremensku primjenu na razdoblje nakon početnog razdoblja.
- 33 Isto tako, ni u jednoj drugoj odredbi Uredbe br. 806/2014 ne navodi se da se zahtjev za gornju granicu od 12,5 % ne primjenjuje tijekom početnog razdoblja ili da SRB može odstupiti od tog zahtjeva tijekom tog razdoblja.
- 34 Naposljetku, tumačenje prema kojem se navedeni zahtjev primjenjuje tijekom početnog razdoblja potvrđuje nastanak Uredbe br. 806/2014.
- 35 Naime, iz točke 4.3.2. obrazloženja i članka 65. stavka 1. Prijedloga Europske komisije COM(2013) 520 *final* od 10. srpnja 2013., koji je doveo do donošenja Uredbe br. 806/2014, proizlazi da je Komisija u svojem zakonodavnom prijedlogu predložila da početno razdoblje za osnivanje SRF-a traje deset godina.
- 36 U sljedećim fazama zakonodavnog postupka Vijeće je predložilo, kao što to proizlazi iz međuinstitucijskog dokumenta od 27. ožujka 2014. (8078/1/14 REV 1), o kojem se raspravljalo na sudskoj raspravi, da se *ex ante* doprinosi koje duguju sve institucije s odobrenjem na državnim područjima svih država članica sudionica svake godine ograniče na 10 % konačne ciljne razine.

- Međutim, kada su se Parlament i Vijeće tijekom zakonodavnog postupka sporazumjeli o skraćivanju početnog razdoblja na osam godina, istodobno su odlučili povećati gornju granicu predviđenu člankom 70. stavkom 2. prvim i četvrtim podstavkom Uredbe br. 806/2014 na 12,5 %.
- 37 Iz toga slijedi, kao što je to uostalom potvrdilo Vijeće u okviru ovog postupka, da je zakonodavac Unije utvrdio vezu između broja godina uključenih u početno razdoblje i postotka gornje granice utvrđene u članku 70. stavku 2. prvom i četvrtom podstavku Uredbe br. 806/2014.
- 38 Iz svega prethodno navedenog proizlazi da se gornja granica od 12,5 %, predviđena člankom 70. stavkom 2. prvim i četvrtim podstavkom Uredbe br. 806/2014, primjenjuje tijekom početnog razdoblja.
- 39 Uostalom, to je ono što je sam SRB priznao u točki 106. Priloga III. pobijanoj odluci, koja sadržava njegovu ocjenu očitovanja institucija koje su sudjelovale u savjetovanju o *ex ante* doprinosima SRF-u za 2022., pri čemu je pojasnio da „[je] primjena koeficijenta na [jednu osminu] ukupnog iznosa predmetnih depozita u skladu s gornjom granicom od 12,5 %”.
- 40 Kao drugo, što se tiče sadržaja zahtjeva u pogledu gornje granice od 12,5 %, valja podsjetiti na to da je, u skladu s člankom 70. stavkom 2. prvim i četvrtim podstavkom Uredbe br. 806/2014, SRB dužan osigurati da doprinosi svih institucija s odobrenjem na državnim područjima svih država članica sudionica ne prelaze 12,5 % konačne ciljne razine, kako je predviđena člankom 69. stavkom 1. Uredbe br. 806/2014.
- 41 U tom pogledu valja istaknuti, kao što to potvrđuju pripremni akti Uredbe br. 806/2014, da se članak 69. stavak 1. te uredbe temelji na dinamičnom pristupu konačnoj ciljnoj razini, u smislu da potonju treba utvrditi s obzirom na iznos osiguranih depozita na kraju početnog razdoblja. Naime, u točki 4.3.2. obrazloženja svojeg Prijedloga COM(2013) 520 *final* od 10. srpnja 2013., koji je doveo do donošenja navedene uredbe, Komisija je objasnila da će konačna ciljna razina ostati dinamična i da će se povećati ako se bankovni sektor razvije.
- 42 Nužnost uzimanja u obzir kretanja iznosa osiguranih depozita također se objašnjava ciljem prikupljanja *ex ante* doprinosa, a to je da se, među ostalim, u okviru osigurateljne logike zajamči da financijski sektor pribavi dostatna financijska sredstva za SRM kako bi on mogao ispunjavati svoje funkcije, kao što to proizlazi iz uvodne izjave 41. Uredbe br. 806/2014 (presuda od 15. srpnja 2021., Komisija/Landesbank Baden-Württemberg i SRB, C-584/20 P i C-621/20 P, EU:C:2021:601, t. 113.). Cilj SRM-a je, među ostalim, u skladu s uvodnom izjavom 12. te uredbe, ojačati stabilnost institucija u državama članicama sudionicama i spriječiti širenje mogućih kriza na države članice nesudionice.
- 43 U tom pogledu, iz točke 4.3.2. obrazloženja Prijedloga COM(2013) 520 *final* proizlazi da, što se s vremenom povećava veličina bankovnog sektora, to se više očekuje da će se financijska sredstva koja treba staviti na raspolaganje SRF-u povećati. Procjena te veličine stoga omogućuje da se predvidi iznos financijskih sredstava koja treba osigurati SRF-u kako bi se u slučaju krize koja utječe na bankovni sektor potonji mogao upotrijebiti za financiranje sanacijskih instrumenata i tako osigurati njihovu učinkovitu primjenu, u skladu s člankom 76. stavkom 1. Uredbe br. 806/2014, u vezi s njezinom uvodnom izjavom 101.
- 44 Doista, u okviru članka 69. stavka 1. Uredbe br. 806/2014, zakonodavac Unije odlučio se za pristup prema kojem se iznosom osiguranih depozita nastoji procijeniti veličinu bankarskog sektora i tako izračunati financijska sredstva koja treba staviti na raspolaganje SRF-u. U tom smislu, moguće

- povećanje iznosa osiguranih depozita između početka i kraja početnog razdoblja odražava povećanje veličine bankovnog sektora, što podrazumijeva povećanje financijskih sredstava koja SRF zahtijeva na kraju tog razdoblja.
- 45 Iz prethodno navedenog proizlazi da iznos konačne ciljne razine, u odnosu na koju se primjenjuje gornja granica od 12,5 %, treba utvrditi s obzirom na iznos osiguranih depozita koji će postojati na kraju početnog razdoblja, pri čemu se podrazumijeva da se taj iznos može sa sigurnošću znati tek na kraju tog razdoblja.
- 46 S obzirom na navedeno, i budući da se, u skladu s člancima 69. i 70. Uredbe br. 806/2014, izračun *ex ante* doprinosa obavlja na godišnjoj razini i temelji se na utvrđenju konačne ciljne razine koju treba postići na kraju početnog razdoblja, a zatim godišnje ciljne razine koju treba raspodijeliti među institucijama (vidjeti u tom smislu presudu od 15. srpnja 2021., Komisija/Landesbank Baden-Württemberg i SRB, C-584/20 P i C-621/20 P, EU:C:2021:601, t. 113.), na SRB-u je da za svako razdoblje doprinosa provede što je moguće precizniju procjenu konačne ciljne razine s obzirom na podatke dostupne u trenutku te procjene (u daljnjem tekstu: predviđena konačna ciljna razina).
- 47 Iz toga proizlazi da je za primjenu gornje granice od 12,5 % odlučujuća predviđena konačna ciljna razina.
- 48 Slijedom toga, kada SRB izračunava *ex ante* doprinose tijekom određenog razdoblja doprinosa, on mora osigurati, u skladu s člankom 70. stavkom 2. prvim i četvrtim podstavkom Uredbe br. 806/2014, da iznos *ex ante* doprinosa koje duguju sve institucije s odobrenjem na državnim područjima svih država članica sudionica ne prelazi 12,5 % predviđene konačne ciljne razine.
- 49 Taj zaključak nije doveden u pitanje argumentacijom SRB-a, Parlamenta i Vijeća prema kojoj zahtjev za gornju granicu od 12,5 % treba zanemariti ili tumačiti „fleksibilno”. U tom je pogledu SRB u biti tvrdio da mu je nemoguće istodobno poštovati navedenu gornju granicu i zahtjeve koji proizlaze iz članka 69. stavaka 1. i 2. Uredbe br. 806/2014 prema kojima, kao prvo, treba osigurati da SRF dosegne konačnu ciljnu razinu od najmanje 1 % osiguranih depozita na kraju početnog razdoblja i, kao drugo, da *ex ante* doprinose treba vremenski što je moguće ravnomjernije raspodijeliti sve dok se ne postigne konačna ciljna razina, no uzimajući u obzir fazu poslovnog ciklusa i utjecaj koji prociklički doprinosi mogu imati na financijski položaj institucija. SRB je iz toga, među ostalim, zaključio, što podupiru Parlament i Vijeće, da članak 70. stavak 2. prvi i četvrti podstavak Uredbe br. 806/2014 treba tumačiti s obzirom na članak 69. stavak 2. te uredbe prema kojem se *ex ante* doprinosi vremenski trebaju raspodijeliti „što je moguće ravnomjernije”, čime se, prema njihovu mišljenju, omogućuje fleksibilno tumačenje zahtjeva za gornju granicu od 12,5 %.
- 50 U tom pogledu valja utvrditi da smisao članka 70. stavka 2. prvog i četvrtog podstavka Uredbe br. 806/2014 nedvosmisleno proizlazi iz samog teksta te odredbe.
- 51 Doista, iz ustaljene sudske prakse proizlazi da tumačenje odredbe prava Unije s obzirom na njezin kontekst i svrhu ne može imati za posljedicu oduzimanje svakog korisnog učinka jasnom i preciznom tekstu te odredbe jer bi u protivnom bila *contra legem* i stoga nespojiva sa zahtjevima načela pravne sigurnosti. Stoga, ako smisao odredbe prava Unije nedvosmisleno proizlazi iz samog njezina teksta, Sud ne može odstupiti od tog tumačenja (vidjeti u tom smislu presude od 13. srpnja 2023., Mensing, C-180/22, EU:C:2023:565, t. 34. i navedenu sudsku praksu i od 16. lipnja 2021., Lucaccioni/Komisija, T-316/19, EU:T:2021:367, t. 118. i navedenu sudsku praksu).

- 52 To tim više vrijedi za članak 70. stavak 2. prvi i četvrti podstavak Uredbe br. 806/2014 jer je ta odredba obvezujuća kao što to pokazuje uporaba izraza „ne premašuju 12,5 % ciljne razine” (prvi podstavak) i „[u] svakom slučaju, ukupan iznos [...] doprinosa [...] ne smije premašiti 12,5 % ciljane razine” (četvrti podstavak). Usto, navedena odredba određuje gornju granicu od točno 12,5 %, ponavljajući je dva puta i bez iznimke, tako da je tijelo zaduženo za izračun *ex ante* doprinosa ne može izmijeniti ili prilagoditi.
- 53 U tim se okolnostima ne može tvrditi da se članak 70. stavak 2. prvi i četvrti podstavak Uredbe br. 806/2014 može tumačiti, s obzirom na zahtjev predviđen člankom 69. stavkom 1. navedene uredbe, na način da se gornja granica od 12,5 % može zanemariti ili da je samo indikativna, tako da je SRB-u dopušteno odstupiti od nje radi postizanja konačne ciljne razine.
- 54 Isto tako, članak 69. stavak 2. Uredbe br. 806/2014, kojim se, među ostalim, predviđa da se *ex ante* doprinosi trebaju raspodijeliti što je moguće ravnomjernije dok se ne postigne konačna ciljna razina ne omogućuje da se gornja granica od 12,5 % predviđena člankom 70. stavkom 2. prvim i četvrtim podstavkom te uredbe tumači na način da je neobvezujuća ili samo indikativna. Naime, osim činjenice da je takvo tumačenje protivno jasnom i preciznom tekstu članka 70. stavka 2. prvog i četvrtog podstavka navedene uredbe, valja istaknuti, s jedne strane, da je zakonodavac Unije, izričito predvidjevši u članku 69. stavku 2. te iste uredbe da *ex ante* doprinosi moraju biti „izračuna[n]i u skladu s člankom 70.”, predvidio istodobnu primjenu gornje granice od 12,5 % kao i zahtjeva da se navedeni *ex ante* doprinosi vremenski raspodjeljuju što je moguće ravnomjernije. S druge strane, cilj je članka 69. stavka 2. Uredbe br. 806/2014 vremenski i što je više moguće raspodijeliti financijsko opterećenje institucija kako bi se izbjegle znatne razlike u njihovu financijskom opterećenju od godine do godine i time uzeli u obzir faza poslovnog ciklusa i utjecaj koji prociklički doprinosi mogu imati na njihov financijski položaj. Nasuprot tomu, cilj je članka 70. stavka 2. prvog i četvrtog podstavka te uredbe odrediti gornju granicu, za svaku godinu pojedinačno, iznosa doprinosa koje trebaju platiti sve institucije s odobrenjem na državnim područjima svih država članica sudionica. Iz toga slijedi da članak 69. stavak 2. i članak 70. stavak 2. prvi i četvrti podstavak Uredbe br. 806/2014 imaju zasebne svrhe, iako su one komplementarne. Stoga treba odbiti argument prema kojem članak 69. stavak 2. te uredbe nalaže „fleksibilno” tumačenje zahtjeva gornje granice od 12,5 % iz članka 70. stavka 2. prvog i četvrtog podstavka navedene uredbe.
- 55 Taj se zaključak nameće tim više što, suprotno onomu što tvrdi SRB, nije nemoguće pomiriti zahtjeve navedene u točki 49. ove presude.
- 56 Točno je da se zbog trajanja početnog razdoblja i rizika od nastanka događaja koji se nisu mogli predvidjeti tijekom tog razdoblja procjena konačne ciljne razine temelji na analizi budućih kretanja iznosa osiguranih depozita koju obilježavaju nesigurnosti u pogledu te ocjene.
- 57 Međutim, uzimanje u obzir takvih nesigurnosti svojstveno je zadaćama povjerenima SRB-u. U tom pogledu valja podsjetiti na to da je on odgovoran za osiguravanje učinkovitog i dosljednog funkcioniranja SRM-a, u skladu s člankom 7. stavkom 1. Uredbe br. 806/2014. U tu svrhu SRB je dužan osigurati da se konačna ciljna razina dosegne na kraju početnog razdoblja, poštujući pritom gornju granicu od 12,5 %. Činjenica da se njegova procjena konačne ciljne razine izvršava *pro futuro* podrazumijeva da treba dovoljno konzervativno procijeniti kretanje iznosa osiguranih depozita tijekom cijelog početnog razdoblja kako bi se raspolagalo dostatnim sredstvima za usklađivanje poštovanja gornje granice od 12,5 % sa zahtjevima navedenima u točki 49. ove presude.

- 58 To tim više vrijedi jer, u skladu s člankom 69. stavkom 1. Uredbe br. 806/2014, konačna ciljna razina mora dosegnuti „najmanje” 1 % osiguranih depozita na kraju početnog razdoblja. Ta odredba stoga ne obvezuje SRB da osigura da ta ciljana razina odgovara točno 1 % iznosa osiguranih depozita, nego mu omogućuje da na temelju konzervativnih predviđanja procijeni kretanje iznosa osiguranih depozita na način da se dosegne navedena ciljna razina, poštujući pritom gornju granicu od 12,5 %.
- 59 Uostalom, valja istaknuti da je Komisija prilikom izrade Delegirane uredbe 2017/747 također predvidjela istodobnu primjenu gornje granice od 12,5 % i zahtjeva koji proizlaze iz članka 69. stavaka 1. i 2. Uredbe br. 806/2014 na koje se podsjeća u točki 49. ove presude. Naime, Delegiranom uredbom 2017/747 – čiji je cilj, u skladu s njezinim člankom 1. točkom 1., među ostalim, pojasniti kriterije koje treba uzeti u obzir za vremensku raspodjelu doprinosa SRF-u u skladu s člankom 69. stavkom 2. Uredbe br. 806/2014 – u članku 3. stavku 4. predviđa se da u bilo kojem razdoblju davanja doprinosa razina godišnjih doprinosa može biti niža od prosjeka godišnjih doprinosa „izračunanih u skladu s člankom 69. stavkom 1. i člankom 70. stavkom 2. Uredbe br. 806/2014” samo ako SRB utvrdi, na temelju konzervativnih projekcija, da je na kraju početnog razdoblja moguće dosegnuti ciljnu razinu.
- 60 Kao treće, stoga valja ispitati je li SRB u pobijanoj odluci poštovao zahtjev gornje granice od 12,5 %, kako je predviđen člankom 70. stavkom 2. prvim i četvrtim podstavkom Uredbe br. 806/2014.
- 61 U tom pogledu, iz uvodnih izjava 45. i 60. pobijane odluke najprije proizlazi da je SRB konačnu ciljnu razinu procijenio na iznos od 79 987 450 580 eura.
- 62 Stoga, kada je SRB izračunao *ex ante* doprinose koji se odnose na razdoblje doprinosa 2022., on je bio dužan osigurati, u skladu s člankom 70. stavkom 2. prvim i četvrtim podstavkom Uredbe br. 806/2014 i na temelju vlastite procjene konačne ciljne razine, da iznos *ex ante* doprinosa koje duguju sve institucije s odobrenjem na državnim područjima svih država članica sudionica ne prelazi iznos od 9 998 431 322,50 eura.
- 63 Međutim, kao što to proizlazi iz uvodne izjave 62. pobijane odluke, u vezi s točkom 124. Priloga III. toj odluci i stupcu „Konačan prijavljeni iznos za 2022.(iii)” tablice uključene na prvoj stranici Priloga II. navedenoj odluci, SRB je godišnju ciljnu razinu za razdoblje doprinosa 2022. utvrdio na iznos od 14 253 573 821,46 eura, pri čemu je taj iznos smanjen na 13 675 366 302,18 eura nakon, među ostalim, smanjenja izvršenih na temelju članka 8. stavka 2. Provedbene uredbe 2015/81.
- 64 Slijedom toga, valja utvrditi, kao što je to uostalom SRB priznao na raspravi, da je pobijanom odlukom iznos *ex ante* doprinosa koje duguju sve institucije s odobrenjem na državnim područjima svih država članica sudionica utvrđen u iznosu koji prelazi gornju granicu od 12,5 % predviđene konačne ciljne razine.
- 65 Iz toga slijedi da je SRB povrijedio članak 70. stavak 2. prvi i četvrti podstavak Uredbe br. 806/2014 i da drugi prigovor prvog tužbenog razloga stoga treba prihvatiti.
- 66 Ta pogreška koja se tiče prava sama po sebi može biti temelj za poništenje pobijane odluke u dijelu u kojem se odnosi na tužitelja.

67 Stoga valja poništiti pobijanu odluku u dijelu u kojem se odnosi na tužitelja, pri čemu nije potrebno ispitati prvi prigovor istaknut u prilog prvom tužbenom razlogu ni druge tužbene razloge.

Vremensko ograničenje učinaka presude

68 SRB od Općeg suda zahtijeva da u slučaju poništenja pobijane odluke održi na snazi njezine učinke do njezine zamjene ili barem tijekom razdoblja od šest mjeseci od dana kada je presuda postala pravomoćna jer bi takvo poništenje imalo ozbiljne posljedice za financijsku stabilnost u bankovnoj uniji.

69 Tužitelj je naveo da prepušta razboritosti Općeg suda moguću vremensku prilagodbu učinaka poništenja.

70 U skladu s člankom 264. drugim stavkom UFEU-a, Sud može, ako to smatra potrebnim, navesti koji se učinci akta koji je proglasio ništavim moraju smatrati konačnima. Kako bi izvršio ovlast koja mu je dodijeljena tim člankom, sud Unije uzima u obzir poštovanje načela pravne sigurnosti i drugih javnih ili privatnih interesa (vidjeti presudu od 25. veljače 2021., Komisija/Švedska, C-389/19 P, EU:C:2021:131, t. 72. i navedenu sudsku praksu; vidjeti u tom smislu i presudu od 22. prosinca 2008., Régie Networks, C-333/07, EU:C:2008:764, t. 122.).

71 Tako se članak 264. drugi stavak UFEU-a osobito tumačio na način da se njime dopušta, zbog razloga pravne sigurnosti, ali i zbog razloga kojima se želi izbjeći nedosljednost ili nazadovanje u primjeni politika koje provodi ili podržava Unija, da se učinci poništenog akta održavaju na snazi tijekom razumnog roka (vidjeti presudu od 27. siječnja 2021., Poljska/Komisija (T-699/17, EU:T:2021:44, t. 61. i navedenu sudsku praksu).

72 U ovom slučaju, iako je pobijana odluka donesena protivno članku 70. stavku 2. prvom i četvrtom podstavku Uredbe br. 806/2014, tako da je njome bilo moguće utvrditi tužitelj *ex ante* doprinos u previsokom iznosu, Opći sud, suprotno tomu, u ovom postupku nije utvrdio pogrešku koja utječe na samu tužiteljevu obvezu plaćanja *ex ante* doprinosa za razdoblje doprinosa 2022.

73 U tim okolnostima i kao što je to Sud presudio u presudi od 15. srpnja 2021., Komisija/Landesbank Baden-Württemberg i SRB (C-584/20 P i C-621/20 P, EU:C:2021:601, t. 177.), poništenje pobijane odluke bez predviđanja održavanja na snazi njezinih učinaka moglo bi ugroziti provedbu Direktive 2014/59/EU Europskog parlamenta i Vijeća, od 15. svibnja 2014. o uspostavi okvira za oporavak i sanaciju kreditnih institucija i investicijskih društava te o izmjeni Direktive Vijeća 82/891/EEZ i direktiva 2001/24/EZ, 2002/47/EZ, 2004/25/EZ, 2005/56/EZ, 2007/36/EZ, 2011/35/EU, 2012/30/EU i 2013/36/EU te uredbi (EU) br. 1093/2010 i (EU) br. 648/2012 Europskog parlamenta i Vijeća (SL 2014., L 173, str. 190. i ispravci SL 2015., L 216, str. 9. i SL 2020., L 283, str. 2.), Uredbe br. 806/2014 i Delegirane uredbe 2015/63 koje čine ključan dio bankovne unije koja doprinosi stabilnosti europodručja i financijskoj stabilnosti Unije u cjelini. Naime, ako bi SRB bio dužan s trenutačnim učinkom vratiti iznos tužiteljeva *ex ante* doprinosa kao i iznose *ex ante* doprinosa drugih institucija, poput onih koje su podnijele sličnu tužbu ističući isti tužbeni razlog kao i onaj prihvaćen u ovoj tužbi, iako su te institucije u načelu i dalje podvrgnute obvezi plaćanja *ex ante* doprinosa, takvim bi se povratom SRF-u mogla uskratiti financijska sredstva koja se mogu pokazati nužnima za osiguranje stabilnosti europodručja i financijske stabilnosti Unije.

- 74 Slijedom toga, odbijanje zahtjeva za održavanje na snazi učinaka pobijane odluke moglo bi ugroziti cilj financijske stabilnosti i cilj stvaranja ekonomske i monetarne unije čija je valuta euro, kako je predviđen člankom 3. stavkom 4. UEU-a.
- 75 U tim okolnostima valja održati na snazi učinke pobijane odluke u dijelu u kojem se ona odnosi na tužitelja sve dok SRB ne poduzme potrebne mjere kako bi postupio u skladu s ovom presudom, i to u razumnom roku koji ne može biti dulji od šest mjeseci računajući od dana pravomoćnosti ove presude.

Troškovi

- 76 Sukladno članku 134. stavku 1. Poslovnika Općeg suda, stranka koja ne uspije u postupku dužna je, na zahtjev protivne stranke, snositi troškove. Budući da SRB nije uspio u postupku, valja mu naložiti snošenje vlastitih troškova kao i tužiteljevih troškova, u skladu s njegovim zahtjevom.
- 77 U skladu s člankom 138. stavkom 1. Poslovnika, Parlament i Vijeće snosit će vlastite troškove.

Slijedom navedenog,

OPĆI SUD (osmo prošireno vijeće)

proglašava i presuđuje:

- 1. Odluka Jedinственог санацијског одбора (SRB) SRB/ES/2022/18 od 11. travnja 2022. o izračunu *ex ante* doprinosâ Jedinственом фонду за санацију (SRF) za 2022. poništava se u dijelu u kojem se odnosi na društvo Dexia.**
- 2. Učinci Odluke SRB/ES/2022/18 u dijelu u kojem se ona odnosi na društvo Dexia održavaju se na snazi sve dok SRB ne poduzme potrebne mjere kako bi postupio u skladu s ovom presudom, i to u razumnom roku koji ne može biti dulji od šest mjeseci računajući od dana pravomoćnosti ove presude.**
- 3. SRB će, uz vlastite troškove, snositi i troškove društva Dexia.**
- 4. Europski parlament i Vijeće Europske unije snosit će vlastite troškove.**

Kornezov

De Baere

Petrlík

Kecsmár

Kingston

Objavljeno na javnoj raspravi u Luxembourggu 10. travnja 2024.

Potpisi

Sadržaj

Okolnosti spora	2
Pobijana odluka	2
Zahtjevi stranaka	3
Pravo	4
Prvi tužbeni razlog, koji se temelji na povredi članka 69. stavka 2. i članka 70. stavka 2. Uredbe br. 806/2014.....	4
Vremensko ograničenje učinaka presude	11
Troškovi	12